Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 3796/13
Дана 23.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, са судским саветником Весном Слијепчевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А., Б.Б, В.В., Г.Г, Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж, З.З., И.И., Ј.Ј., К.К., Л.Л., Љ.Љ., М.М., Н.Н., Њ.Њ., О.О., П.П., Р.Р., С.С., ТТ., Ћ.Ћ., У.У., Ф.Ф., сви на адреси …, …, ради поништаја решења Скупштине града Зрењаниан број 06-86-11-16/12-I од 06.07.2012. године, у предмету престанка функције члана Градског већа Града Зрењанина, у нејавној седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба тужиоца Ваш Тибора **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Скупштине града Зрењанина број 06-86-11-16/12-I од 06.07.2012. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на **ПОНОВНО ОДЛУЧИВАЊЕ**.

Тужба тужилаца Б.Б, В.В., Г.Г, Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж, З.З., И.И., Ј.Ј., К.К., Л.Л., Љ.Љ., М.М., Н.Н., Њ.Њ., О.О., П.П., Р.Р., С.С., ТТ., Ћ.Ћ., У.У., Ф.Ф., **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Тужиоци су дана 09.07.2012. године поднели тужбу (погрешно означену као жалба) Управном суду против свих одлука донетих на седници Скупштине града Зрењанина дана 06.07.2012. године, која је заведена под бројем Уж-625/12. Суд из списа Уж 625/12 раздвојио поступак по жалби ради поништаја решења тужене о престанку функције члана градског већа града Зрењанина, број ... од 06.07.2012. године, којим је ставом 1. диспозитива утврђено да А.А. службенику, престаје функција члана Градског већа града Зрењанина, а ставом 2. је наведено да ће се решење објавити у „Службеном листу града Зрењанина“.

Управни суд се решењем III-1 У. 12290/2012 од 19.10.2012. године огласио стварно ненадлежним за решавање ове правне ствари и предмет уступио Вишем суду у Зрењанину, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Зрењанину је актом 1П1 27/12 од 19.11.2012. године поднео Врховном Касационом суду захтев за решавање сукоба належности са Управним судом, Одељење у Новом Саду.

Решавајући настали сукоб надлежности, Врховни Касациони суд је донео решење Ус 127/12 од 19.02.2013. године којим је одлучио да је за поступање у овој правној ствари надлежан Управни суд, Одељење у Новом Саду, на основу одредби члана 29. став 1. Закона о уређењу судова („службени гласник РС“, бр. 116/08...31/11). Врховни касациони суд налази да оспорено решења представља управни акт из члана 4. Закона о управним споровима.

У тужби, која је погрешно означена као жалба, поднетој Управном суду дана 09.07.2012. године, која је уређена поднеском од 24.07.2012. године, тужиоци оспоравају законитост оспореног решења, због незаконитог рада и одлучивање на седници Скупштине општине Зрењанин од 06.07.2012. године, на којој је донето оспорено решење. Предлажу да суд оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да су наводи тужбе неосновани јер је конститутивна седница Скупштине сазвана о року, имала је потребан кворум за рад, одлуке су донете на законти начин, те нема места наводима тужбе. У допуни одговора на тужбу која је запримљена у Управном суду дана 17.06.2013. године тужени предлаже да се тужба одбаци, применом члана 56. став 7. Закона о локалним изборима, јер је изјављена протеком рока од 48 часова од дана доношења оспорене одлуке Скупштине општине Зрењанин.

Разматрајући наводе тужбе, одговора на тужбу и списе предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба тужиоца А.А., основана.

Наиме, по оцени овога суда, тужени је приликом доношења оспореног решења учинио битну повреду правила поступка из члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01, "Службени гласник РС“, бр. 30/2010) прописано је да писмено решење садржи увод, диспозитив (изреку), образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа.

У конкретном случају оспорено решење не садржи образложење, нити упутство о правном средству, што исто чини незаконитим у смислу цитиране одредбе члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку.

Суд је ценио наводе дате у одговору на тужбу, којима је тужени дао образложење за доношење свог решења, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер образложење мора бити садржано у самом решењу, чиме се омогућава контрола да ли је чињенично стање правилно утврђено и да ли је правилно примењен одговарајући материјални пропис. Неосновани су наводи тужене у погледу благовремености поднете тужбе, јер се члан 56. став 7. Закона о локалним изборима („Службени гласник РС“ 12/07 и 54/11) не примењује у конкретној правној ствари, а ово из разлога што се овим решењем не одлучује о заштити изборног права у складу са наведеним законом, већ о управном акту из члана 4. Закона о управним споровима, како је то навео Врховни касациони суд у свом решењу, те се у конкретној ситуацији примењује рок за подношење тужбе из члана

18. Закона о управним споровима.

С обзиром да је оспорено решење поништено због битних повреда правила поступка, то је суд решавао без одржавања усмене расправе, у складу са одредбом члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање.

У поновном поступку тужени је у обавези да отклони учињене битне повреде правила поступка, на које му је указано овом пресудом и донесе ново, законито решење, које ће садржати све делове писменог решења прописане одредбом члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Ваш Тибора, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива, применом одредби члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што је тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка, а према одредби члана 69. став 2. истог Закона.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, тужилаца Б.Б, В.В., Г.Г, Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж, З.З., И.И., Ј.Ј., К.К., Л.Л., Љ.Љ., М.М., Н.Н., Њ.Њ., О.О., П.П., Р.Р., С.С., Т.Т., Ћ.Ћ., У.У., Ф.Ф., Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима (“Сл. Гласник РС”, бр. 111/09), прописано је да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Како из навода тужбе и садржине оспореног решења не прозилази да су тужиоци били странке у поступку доношења оспореног решења, нити да је овим решењем решавано о неким њиховим правима или на закону заснованом интересу пред Скупштином града Зрењанина, Управни суд сматра да тужиоци нису овлашћени за подношење тужбе у овом управном спору.

Имајући у виду изнето, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 2. у вези са ставом 1. тачка 4. истог члана Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 2. диспозитиву решења.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.01.2015. године, III-2 У. 3796/13

Записничар
Весна Слијепчевић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојаџија,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ/ЈЗ